

prima instanță D. Chistol
instanța de apel : Gh. Crețu, A. Minciuna, A. Pahopol
instanța de recurs A. Cobăneanu
Sv. Moldovan, T. Răducanu

ÎNCHEIERE

16 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Iuliana Oprea
Tatiana Răducanu

examinând cererea de revizuire depusă de către Elena Pădure, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Pădure împotriva Întreprinderii de Stat „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” cu privire la anularea ordinului de concediere, declararea nulă a contractului individual de muncă nr.14 din 13 aprilie 2010, recunoașterea valabilă a contractului individual de muncă nr.40 din 31 mai 2005, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral, obligarea rectificării înscrisurilor în carnetul de muncă și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 26 iunie 2013, prin care a fost respins recursul declarat de avocatul Urschi Laura în interesele Elenei Pădure și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2013.

constată

La 25 martie 2011 Elena Pădure a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” cu privire la anularea ordinului de concediere, declararea nulă a contractului individual de muncă nr.14 din 13 aprilie 2010, recunoașterea valabilă a contractului individual de muncă nr.40 din 31 mai 2005, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral, obligarea rectificării înscrisurilor în carnetul de muncă și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta Elena Pădure a indicat că, prin ordinul nr.04 din 26 noiembrie 2010 a ÎS „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare”, au fost reziliate contractele individuale de muncă cu angajații pensionați conform

limitei de vîrstă, începînd cu data de 29 noiembrie 2010, inclusiv și cu Elena Pădure.

Consideră reclamanta că ordinul nr.04 din 26 noiembrie 2010 a Întreprinderii de Stat „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” este ilegal, invocând că ea la 31 ianuarie 2005 a fost angajată la Asociația Republicană de Stat pentru Protecția Solurilor, în calitate de inginer-coordonator hidrotehnic pe un termen determinat de 5 ani. Acest fapt este confirmat prin contractul individual de muncă nr.40 din 31 ianuarie 2005, semnat de părți, contract ce nu a fost înmănat reclamantei, în conformitate cu prevederilor art.56 alin. (3) al Codului muncii.

Astfel, la momentul solicitării acestuia de la administrația pârâtului, în luna aprilie 2010, Elenei Pădure i s-a înmănat o copie a contractului nr.40 în care la articolul 1 era de mîna menționat, că acesta se încheie pe perioada 31 ianuarie 2005 - 31 aprilie 2010, în pofida prevederilor art.54 alin. (2) al Codului muncii.

La întrebarea reclamantei de ce a fost modificată prima pagină a contractului, i s-a răspuns că această pagină a fost pierdută și ei au restabilit-o, între timp făcând unilateral și modificarea contractului, unde în loc de „5 ani” s-a stipulat perioada de „31 ianuarie 2005 – 31 aprilie 2010”.

La insistența reclamantei această înscriere - modificare, însă, a fost rectificată și fiind omisă, a fost modificată în înscrierea de „5 ani”, după varianta inițială a documentului.

Prin urmare, contractul individual de muncă nr.40 fiind încheiat la 31 ianuarie 2005 pe o perioadă de 5 ani, la 1 februarie 2010, în conformitate cu prevederile art.82 alin. (1) lit.(f) al Codului muncii a devenit contract individual de muncă pe un termen nedeterminat, deoarece la acea dată de fapt relațiile de muncă au continuat.

La 13 aprilie 2010 reclamanta a împlinit vîrsta de 57 ani și astfel, administrația asociației, invocând neîntemeiat prevederile art.55 lit.(f) din Codul muncii, a impus-o să semneze contractul individual de muncă nr.14 din 13 aprilie 2010, al cărui durată, conform art. 1, era una determinată și anume pe un termen de 1 (un) an.

Astfel, reclamatul a aplicat prevederile vechi ale art. 55 lit.(f) Codului muncii, care menționau, că contractul individual de muncă poate fi încheiat pe o durată determinată...(f) cu persoanele pensionate pentru limită de vîrstă - pe o durată de pînă la 2 ani.

Reclamanta Elena Pădure consideră că administrația nu a ținut cont de modificările survenite la art.55 lit.(f) al Codului muncii, în redacția Legii nr.08 din 09 februarie 2006, care stipulează, că contractul individual de muncă poate fi încheiat pe o durată determinată...(f) cu persoanele pensionate, conform legislației în vigoare, pentru limită de vîrstă ori vechime în muncă sau care au obținut dreptul la pensie pentru limită de vîrstă ori vechime în muncă și nu sînt încadrate în câmpul muncii - pe o perioadă de pînă la 2 ani care, la expirare, poate fi prelungită de părți în condițiile art.54 alin.(2) și ale art.68 alin.(1) și alin.(2) lit. a)

Astfel, reclamanta se afla deja în relații de muncă cu pârâtul și reperfectarea contractului individul de muncă în acest caz era ilegală.

La data de 10 august 2010, pârâtul a emis ordinul nr.34 în care la pct.6 este menționat, că se preîntâmpină angajații de vîrstă pensionară că la momentul

finisării procesului de reorganizare a Asociației Republicane de Stat pentru Protecția Solurilor, contractele individuale de muncă încheiate cu ei își încetează efectele juridice și nu mai sunt valabile, însă temeiul juridic al acestor indicații nu este prevăzut în acest act.

La 26 noiembrie 2010, Întreprinderea de Stat „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” a emis ordinul nr. 04 cu privire la rezilierea din 29 noiembrie 2010 a contractelor de muncă a 12 angajați pensionați conform limitei de vârstă, inclusiv contractului cu reclamanta, iar temeiul juridic al acestor acțiuni nu este stipulat în ordinul respectiv.

În urma, plângerii angajaților către Inspectia Muncii de pe lângă Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei al Republicii Moldova, a fost dispus efectuarea controlului respectiv al pârâtului, în urma căruia a fost întocmit procesul-verbal nr.002426 din 6 decembrie 2010 prin care se stabilește la pct. 1 că angajatorul a reziliat unilateral contractele individuale de muncă cu 12 angajați, iar ordinul nr.04 din 26 noiembrie 2010 fără careva temei juridic prin ce a încălcat prevederile art.43 din Constituția Republicii Moldova și art.81 alin.(1) Codului muncii.

Reclamanta Elena Pădure solicită anularea ordinului nr.04 din 26 noiembrie 2010, restabilirea la locul de muncă, declararea nulă a contractului individual de muncă nr.14 din 13 aprilie 2010, recunoașterea valabilă a contractului individual de muncă nr.40 din 31ianuarie 2005, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă calculată din data 29 noiembrie 2010, repararea prejudiciului moral în sumă de 5000 lei pentru încălcarea dreptului la muncă, încasarea cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă și obligarea pârâtului să execute rectificările corespunzătoare în carnetul de muncă.

La 7 septembrie 2011, reprezentantul reclamantei a depus o cerere de concretizare a cerințelor prin care a solicitat încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru în suma de 41.600 lei, prejudiciului moral în mărime de 5000 lei cât și cheltuielilor de judecată în sumă de 3000 lei, indicînd că reclamanta a fost ilegal lipsită de către pârât de posibilitatea de a munci pe o perioadă de 10 luni, din decembrie 2010 până în septembrie 2011, ca rezultat în urma stresului suportat reclamanta a suferit depresie și insomnie, ca urmare a discriminării sale pe criteriul de vârstă.

Ulterior, reprezentantul reclamantei a mai depus o cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat anularea ordinului nr.04 din 26 noiembrie 2010 în partea ce o privește pe reclamantă, restabilirea la muncă, declararea nulă a contractului individual de muncă nr.14 din 13 aprilie 2010, recunoașterea valabilă a contractului individual de muncă nr.40 din 31 ianuarie 2005, încasarea salariului mediu pe perioada absenței forțate de la muncă, calculată din data 29 noiembrie 2010 – 19 octombrie 2011, în sumă de 44355 lei, repararea prejudiciului moral în sumă de 5000 lei, încasarea cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă în sumă de 3000 lei și obligarea rectificării înscrisurilor cu privire la concedierea ilegală în carnetul de muncă al reclamantei la capitolul IX al carnetului de muncă după cum urmează: „Se anulează înscrierea cu numărul de ordine 14 din 26 noiembrie 2011 de la capitolul V”.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru municipiul Chişinău din 2 noiembrie 2011 acţiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 8 mai 2012 apelul declarat de Elena Pădure a fost admis şi casată hotărîrea primei instanţe cu pronunţarea unei noi hotărîri, prin care acţiunea a fost admisă parţial. A fost anulat ordinul nr. 04 din 26 noiembrie 2010 în partea ce o priveşte pe Elena Pădure, cu restabilirea la lucru a Elenei Pădure în calitate de inginer coordonator, începînd cu 29 noiembrie 2010. A fost declarat nul contractul individual de muncă nr. 14 din 13 aprilie 2010 încheiat între Elena Pădure şi Întreprinderea de Stat „Protecţia Solurilor şi Îmbunătăţirii Funciare”. A fost recunoscut valabil contractul individual de muncă nr. 40 din 31 ianuarie 2005 semnat între Elena Pădure şi Întreprinderea de Stat „Protecţia Solurilor şi Îmbunătăţirii Funciare”. De asemenea, de la Întreprinderea de Stat „Protecţia Solurilor şi Îmbunătăţirii Funciare” a fost încasat în beneficiul Elenei Pădure salariul mediu pentru absenţa forţată de la lucru pe perioada 29 noiembrie 2010 - 10 mai 2012 în mărime de 72.043 lei, prejudiciul moral în mărime de 5.000 lei şi cheltuielile de judecată în mărime de 3.000 lei. De asemenea, Întreprinderea de Stat „Protecţia Solurilor şi Îmbunătăţirii Funciare” a fost obligată să efectueze rectificările în carnetul de muncă al Elenei Pădure şi anume a însera în capitolul IX al carnetului de muncă a următoarelor menţiuni: se anulează înscrierea cu nr. de ordine 14 din 26 noiembrie 2010 de la capitolul V. În rest acţiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curţii Supreme de Justiţie din 14 noiembrie 2012 a fost respins recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Protecţia Solurilor şi Îmbunătăţirii Funciare” şi menţinută decizia Curţii de Apel Chişinău din 08 mai 2012.

Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 22 mai 2013 a fost admisă cererea de explicare a deciziei Curţii de Apel Chişinău din 08 mai 2012 depusă de Întreprinderea de Stat „Protecţia Solurilor şi Îmbunătăţirii Funciare”. S-a explicat Întreprinderii de Stat „Protecţia Solurilor şi Îmbunătăţirii Funciare” că suma încasată prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 08 mai 2012, ca salariu mediu lunar pentru absenţa forţată de la serviciu, se supune impozitării.

Prin decizia Curţii Supreme de Justiţie din 26 iunie 2013, a fost respins recursul declarat de avocatul Urschi Laura în interesele Elenei Pădure şi menţinută încheierea Curţii de Apel Chişinău din 22 mai 2013.

Elena Pădure a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curţii Supreme de Justiţie din 26 iunie 2013, cerînd admiterea cererii, casarea deciziei instanţei de recurs cu dispunerea rejudecării pricinii în ordine de recurs.

Revizuenta Elena Pădure, în motivarea cererii de revizuire a indicat că, prin decizia Curţii Supreme de Justiţie din 26 iunie 2013, a fost încălcat principiul stabilităţii raporturilor juridice.

Intimatul Întreprinderea de Stat „Protecţia Solurilor şi Îmbunătăţirii Funciare”, prin referinţa depusă a solicitat respingerea cererii de revizuire declarată de Elena Pădure.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ lărgit al Curţii Supreme de Justiţie consideră cererea de revizuire neîntemeiată şi care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele considerente.

Revizuirea este o cale de retractare a hotărîrii și nu de reformare. În cadrul revizuirii nu se verifică legalitatea și temeinicia hotărîrilor adoptate, ci în baza unor temeiuri strict prevăzute de lege are loc redeschiderea procesului și aceste temeiuri trebuie să fie obiective, reale și legale ce s-ar încadra în art. 449 CPC. De asemenea aceste temeiuri urmează a fi aplicate așa cum le-a determinat norma juridică respectivă.

S-a constatat că, instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la 26 iunie 2013, a examinat recursul declarat de către avocatul Urschi Laura în interesele Elenei Pădure, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Pădure împotriva Întreprinderii de Stat „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” cu privire la anularea ordinului de concediere, declararea nulă a contractului individual de muncă nr.14 din 13 aprilie 2010, recunoașterea valabilă a contractului individual de muncă nr.40 din 31 mai 2005, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral, obligarea rectificării înscrisurilor în carnetul de muncă și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2012, și în conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, a respins recursul declarat și a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2013.

În conformitate cu art. 451 al. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale urmează că, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În conformitate cu art. 449 CPC, revizuirea se declară în cazul în care s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu pricina care se judecă; au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii; instanța a emis o hotărîre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces; s-a anulat ori s-a modificat hotărîrea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărîrii sau deciziei a căror revizuire se cere; Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova; Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărîre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărîrii pronunțate de o instanță de judecată națională.

După cum rezultă din cererea de revizuire, Elena Pădure nu a indicat care punct al art. 449 CPC î-l invocă drept temei al revizuirii.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că revizuianta Elena Pădure, în cererea de revizuire nu a invocat nici unul din temeiurile prevăzute în art. 449 CPC, în baza căruia se poate solicita revizuirea hotărîrii.

Pornind de la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere printre altele, că atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (cazul Brumărescu contra României).

Principiul caracterului irevocabil al hotărîrilor judecătorești cere că nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărîri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (cazul Roșca contra Moldovei).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că în cererea de revizuire nu este indicat nici unul din temeiurile prevăzute de art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 al. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Elena Pădure, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 26 iunie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Pădure împotriva Întreprinderii de Stat „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” cu privire la anularea ordinului de concediere, declararea nulă a contractului individual de muncă nr.14 din 13 aprilie 2010, recunoașterea valabilă a contractului individual de muncă nr.40 din 31 mai 2005, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral, obligarea rectificării înscrisurilor în carnetul de muncă și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea

Tatiana Răducanu